

"Το πιο γλυκό ψωμί"

Ήταν κάποτε ένας βασιλιάς
που είχε ότι ζητούσε η καρδιά του
χωρίς όμως να κουράσει την καρμωστιαία του.
Ήρθε όμως η ανωρεσία
και δεν ήθελε το φαί του πια.
Φώναζε γιατρούς πολλούς
για να βρουν τη γιατρεία.
Τίποτα δεν εκόμισε κι αυτοί.
Με τα γιατρικά τους μαζί.
Ήρθε μια μέρα στο παλάτι
ένος βασιός γέρος αισπραβάλλης.
Να γιατρευτείς μπορείς
μόνο αν φας το πιο γλυκό ψωμί.
Έβαλε ο βασιλιάς να φτιαχτεί
όμως δεν μπορούσε να γιατρευτεί.
Θα σε κρεμάσω του λέει ο βασιλιάς
που μου είπες ψέματα με μιάς.
Τότε ο γέρος του καλεί
να πιάει μαζί του στην εζοχή.
Τρεις μέρες ο βασιλιάς
πνιγόταν στο βάρος της δουλειάς.
Θέριζε, αλώνιζε χωρίς σταματημό
και το βράδυ κοιμόταν με λιγόνερο.
Με το βακί στην πλάτη φορτωμένος
πήγαινε στο μύλο κουρασμένος.
Αλέει και ζυμώνει
με την κουρασιά του όλη.
Ψήνει το ψωμί
και περιμένει τη στιγμή,
που όλο θα το φάει
γιατί έχει πείνα μεγάλη.
Του φύγει η ανωρεσία
και βρίσκει αιμέως γιατρεία.
Επιστρέφει στο παλάτι
και δουλεύει σαν εργάτης.
Από τότε περνάει καλά
που του 'φυγε η ανωρεσία.